

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

27 листопада 2018 року

м. Біла Церква

№735

Про вирішення судового спору щодо визнання малолітньої дитини такою, що втратила право на користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет міської ради розглянув подання служби у справах дітей міської ради від 20 листопада 2018 року № 1283 та рекомендації комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті міської ради (протокол від 14 листопада 2018 року № 18) з питання визнання малолітньої дитини _____ таким, що втратив право на користування житловим приміщенням.

Відповідно до положень ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів щодо визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, є обов'язковою участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою. Орган опіки та піклування подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

У провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області перебуває цивільна справа № _____ за позовом _____ до _____, третя особа: служба у справах дітей Білоцерківської міської ради, про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Під час опрацювання документів з'ясовано, що позивач _____ та відповідач _____ є батьками малолітньої дитини _____ року народження (свідоцтво про народження серія _____, повторно видане Білоцерківським міськрайонним відділом державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Київській області від 22 серпня 2018 року).

Згідно із свідоцтвом про право власності на житло від 26 листопада 1996 року, виданим згідно з наказом виробничого об'єднання «Білоцерківщина» від 26 листопада 1996 року № _____ та зареєстрованим в Білоцерківському міжміському бюро технічної інвентаризації 17 березня 1997 року за № _____, реєстр _____, позивачам на праві приватної власності належить квартира _____ . В даному

житлі зареєстровані власники, та малолітній син _____ (довідка про місце проживання та склад сім'ї від 03 вересня 2018 року № 5401, надана управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради).

У позовній заяві позивачі повідомили, що відповідач разом із сином у _____ року добровільно виселилися з квартири, фактичне місце їх проживання не відоме, відповідач не сплачує за комунальні послуги. Позивачі вважають, що із цього часу малолітній втратив право користуватися їхньою квартирою. Такі дії відповідача порушують їхні права як власників квартири, у зв'язку з цим вони у _____ року звернулися до суду з позовом про визнання малолітнього _____ таким, що втратив право на користування житловим

приміщенням – квартири
Київської області.

Водночас, чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дитини. Зокрема, згідно із статтею 3 Сімейного кодексу України визначено, що дитина належить до сім'ї своїх батьків і тоді, коли спільно з ними не проживає. Відповідно до ч. 3 ст. 17 Закону України «Про охорону дитинства» батьки або особи, які їх замінюють, не мають права без дозволу органів опіки і піклування, наданого відповідно до закону, укласти договори, які підлягають нотаріальному посвідченню та/або державній реєстрації, відмовлятися від належних дитині майнових прав, здійснювати поділ, обмін, відчуження житла, зобов'язуватися від імені дитини порукою, видавати письмові зобов'язання. Згідно із вимогами ст. 18 вказаного Закону «діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем. Органи опіки та піклування зобов'язані здійснювати контроль за додержанням батьками або особами, які їх замінюють, майнових та житлових прав дітей при відчуженні жилих приміщень та купівлі нового житла».

Статтею 3 Конвенції ООН «Про права дитини» встановлено, що у всіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Законом України «Про охорону дитинства» визначено, що забезпечення найкращих інтересів дитини - дії та рішення, що спрямовані на задоволення індивідуальних потреб дитини відповідно до її віку, статі, стану здоров'я, особливостей розвитку, життєвого досвіду, родинної, культурної та етнічної належності та враховують думку дитини, якщо вона досягла такого віку і рівня розвитку, що може її висловити.

14 листопада 2018 року на засіданні комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради було розглянуто питання про визнання малолітньої дитини таким, що втратив право на користування житловим приміщенням. Батько дитини] просив слухати дане питання без його участі та надати висновок про доцільність визнання його малолітнього сина таким, що втратив право на користування житлом (заява від 12 листопада 2018 року). Комісія з питань захисту прав дитини, дослідивши документи по справі, враховуючи вищезазначені норми чинного законодавства України, дійшла висновку, що визнання малолітньої дитини таким що втратив право на користування житлом, співвласником якого є його батько є таким, що звужує існуючі житлові права дитини та порушує її охоронювані законом інтереси.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами малолітньої дитини, відповідно до Конвенції ООН «Про права дитини», ст.ст. 3, 19 Сімейного кодексу України, ст.ст. 1, 17, 18, Закону України «Про охорону дитинства», ст. 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей», пп. 4 п. б ч. 1 ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов висновку:

1. Визнання малолітньої дитини року народження, таким, що втратив право на користування житловим приміщенням квартири є таким, що звужує існуючі житлові права дитини та порушує її охоронювані законом інтереси.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Литвиненко К.С.

Міський голова

Г. Дикий